

Gymnázium a SOŠZE Vyškov

Sach

Číslo 2
2016

... tvůrčí psaní

www.gykovy.cz/sach

Slovo redakce

Milé čtenářky a milí čtenáři!

Právě máte možnost číst již druhý sborník časopisu Šach, který jsme vytvořili my, studenti, v hodinách tvůrčího psaní za uplynulý půlrok tohoto školního roku.

Všechny články naleznete i v internetové verzi na blogu časopisu Šach. (www.gykovy.cz/sach)

Příjemné čtení vám přeje

redakce časopisu.

Na čísle se podíleli:

Katka Bozayová
Anna Deuserová
Markéta Kavková
Denisa Machalová
Marie Orálková
Zuzana Pirklová
Kristýna Plhalová
Helena Procházková
Marie Vazačová

Kryštof Kučera
Kateřina Zamazalová
Renáta Zmidlochová
Stanislava Žemličková

Zuzana Klusalová
Karolína
Kapounková

Jaroslav Horáček
Veronika Lusková
Veronika Tupá

Adéla Metelková
Kateřina Studničná

Martina Dufková

VIDA Brno

Dne 26. ledna 2016 se naše třída vydala do brněnského vědeckého a zábavního parku VIDA. Park má skoro 5 000m² a nachází se v Brně u Výstaviště. Celá expozice je rozdělena do několika tematických celků s názvy: Planeta, Civilizace, Člověk a Mikrosvět. Děti od 2 do 6 let mají navíc své Dětské science centrum. V areálu najdete více než 170 exponátů. Všechny si samozřejmě můžete vyzkoušet, navíc je u každého exponátu stojan s informacemi, který detailně popisuje probíhající jev, můžete si přečíst nějaké zajímavosti o osobě, která na tento jev přišla nebo ho objevila a celkově zjistíte, jak celý pokus funguje a co je k jeho fungování zapotřebí. VIDA Centrum organizuje také mnoho programů, včetně například Science show, promítání naučných videí, vědeckých výstav a nedělních zajímavých programů pro rodiny s dětmi.

Naše třída se zúčastnila přednášky o magnetismu. Nejdříve jsme se rozdělili na dvě skupinky. Každá skupinka dělala ty stejné pokusy a nakonec jsme vytvořili magnetickou plastelínu, kterou jsme si mohli odnést domů. V Centru jsme strávili téměř celé dopoledne. Vůbec jsme se ale nenudili, velká většina exponátů byla zajímavá a navíc velmi hezky vysvětlená, takže jsme byli informovaní o tom, na co se právě díváme, jaký pokus právě provádíme.

Vidu bychom určitě doporučili každému, koho alespoň trochu zajímá věda. A toho, koho věda moc nebere, ten se alespoň dobře pobaví na vystavených exponátech, anebo na Science show. Výlet jsme si jako třída velice užili a dozvěděli jsme se spoustu nových a zajímavých věcí.

Helena Procházková a Katka Božayová

Den otevřených dveří

Dne 9. Února se na naší škole uskutečnila událost, která nám dala možnost prezentovat se veřejnosti. Den otevřených dveří. Návštěvníci měli možnost prohlédnout si budovy školy, nasát zdejší atmosféru a interaktivně se seznámit s výukou.

V učebně biologie si mohl každý prohlédnout modely a preparáty. Byla zde také možnost postavit si model DNA, buňku či vyzkoušet si menší pokus. Kromě toho zde byly vystavené různé práce našich bývalých i současných studentů. V učebně fyziky v budově vyššího gymnázia jsme se mohli seznámit s některými pokusy týkajícími se magnetizmu, elektrostatiky anebo zajímavý pokus s podtlakem. Seznámit se se světovými i českými dějinami mohli návštěvníci v učebně dějepisu a v učebně zaměřené na matematiku řešili děti i dospělí různé hlavolamy. V jedné z jazykových učeben, která se věnovala anglickému jazyku, byly vystaveny učebnice a učební pomůcky, ke kterým patří i CD a oblíbené časopisy v anglickém jazyce. Nebudeme zapomínat ani na studenty školy zdravotnické. Poučili nás o první pomoci a ukázali nám techniku správného stlačování hrudníku.

Všemi těmito učebnami byli návštěvníci provedeni našimi studenty, kteří je obeznámili s výukou a denním rytmem školy. Na konci trasy naše možné budoucí nováčky čekala sladká odměna ve formě lízátka a možnost v aule hlasovat pro umělecká díla vytvořená studenty.

Dovolujeme si říci, že letošní Den otevřených dveří byl úspěšný a snad navnadil možné budoucí studenty k podání přihlášky ke studiu na naší škole.

Marie Vazačová a Kristýna Plhalová

Cesta za uměním

Jedinečnou výstavu Andyho Warhola „V hloubi mé zahrady“ navštívili v rámci výuky výtvarné výchovy studenti 1. a 2. ročníků vyššího gymnázia a měli možnost se zapojit i do workshopu s výstavou spojeným - „Vytiskni si Andyho Warhola“. Studenti se seznámili s životem a rozmanitou výtvarnou činností americké pop-artové ikony, s jeho československými kořeny a v praktické dílně si vyzkoušeli tisk monotypu. Všichni obdivovali ikonické práce, jako je portrét Marilyn Monroe, Campbellovy polévky, Flowers, nebo portréty slavných osobností z edice Carnegie Museum of Art. Zaujali je i přebaly LP desek mimo jiné i pro hudební skupinu The Rolling Stones, či dobové plakáty a portréty koček jménem Sam. Výstava představila na 200 prací a ukázala, jak se Andy Warhol vypracoval na přelomu 50. a 60. let z reklamního kreslíře na vůdčí osobnost výtvarného směru pop-art, a stal se tak výtvarníkem, který změnil vizuální vzhled moderního umění 20. století.

V rámci exkurze studenti navštívili také památník Leoše Janáčka Moravského zemského muzea. V budově Chleborádovy vily byla v roce 1908 zahájena výuka na varhanické škole, a poté byl na zahradě postaven pro Janáčka dům. Jako ředitel varhanické školy se sem skladatel se svou manželkou a služebnou nastěhoval v roce 1910. V novém bytě zkomponoval všechna svá vrcholná díla - například orchestrální skladbu Sinfonietta, kantátu Glagolská mše, opery Příhody lišky Bystroušky, Káťa Kabanová a další. Studenti si v domě prohlédli zachovanou původní pracovnu, zhlédli dokument o životě a tvorbě skladatele a také část z opery Příhody lišky Bystroušky ve velmi zdařilé animované verzi oblíbené u dětí i dospělých.

Zhlédnout obě výstavy se rozhodně vyplatí, proto vám je za zúčastněné studenty doporučujeme.

Veronika Tupá, XB

Praktikum na Kaprálově mlýně

S naší třídou (KA) jsme na pět dní navštívili skautskou základnu Kaprálův mlýn u Ochozu u Brna. Byl pro nás připravený naučný zeměpisný program s mnohými aktivitami a projekty. Rozhodly jsme se, že vás tímto pobytem provedeme.

1. den

Brzy ráno jsme přijeli na místo. Šli jsme se ubytovat a pak nás skauti provedli celou budovou. Seznámili nás s ekologickými vychytávkami, díky kterým se nejen chrání životní prostředí, ale také se ušetří mnoho peněz.

Hned první den pro nás měli nachystaný program. Byli jsme rozděleni na skupiny, přidělili nám určitou trasu a pomocí GPS v tabletu jsme po ní šli a po cestě plnili úkoly. Měli jsme fotit různé typy lesů, najít místní rostliny nebo například sepsat to, co se nesmí dělat v jeskyních. Seznámili jsme se nejen s prostředím, ve kterém budeme celých pět dní, ale také jsme se dozvěděli něco nového o okolí mlýna. To, co jsme se dozvěděli, jsme pak prezentovali před třídou. Kdo chtěl, mohl jít večer pozorovat netopýry.

Už hned první den byl velmi zajímavý.

2. den

Druhý den nám přidělili do skupin témata, která jsme měli zpracovávat na plakáty. Vyrazili jsme tedy na celodenní výlet Moravským krasem a v průběhu se snažili sehnat co nejvíce informací k zadanému tématu. Navštívili jsme spoustu zajímavých míst, podívali jsme se do jeskyní, a dokonce jsme měli možnost jimi i prolézt. Cestou nám průvodci ukazovali rostliny, které tady rostou. Viděli jsme jaterník podléšku, sasanku hajní a další krásné místní kytky a trávy. Nové informace jsme získali o zdejší historii, ale i o minerálech, které se v této oblasti vyskytují. Celý výlet jsme zakončili na Býčí skále. Výlet se nám moc líbil i přes to, že nás strašili, jak bude velmi náročný.

3. Den

Ve středu jsme měli vyhrazený čas pro vypracování projektu, na který jsme sbírali informace předešlý den. Naše skupina zpracovávala téma o historii a od ostatních jsme se dozvěděli souhrn toho, co jsme v úterý viděli za rostliny, minerály anebo kolik měří teplota vody a celkově vše o říční síti Moravského krasu.

Večer jsme měli volný program a hráli jsme jak deskové, tak pohybové hry.

4. Den

Tři dny utekly jako voda a čtvrtý den jsme dostali další projekt, který jsme zvládli i přes o trochu horší počasí než v předešlých dnech. Opět jsme byli rozděleni do skupinek, ale tentokrát jsme měřili a zkoumali. Tento den jsme si velmi užili a musíme říci, že jsme se i mnohé naučily. Některé skupinky měly naměřeno za chvíli, některým to trvalo déle. Po získání dat jsme naměřené hodnoty dali dohromady a nakonec vytvořili prezentaci, kterou jsme před třídou přednášeli.

Večer nás překvapili programem, který nikdo nečekal. Byla to večerní hra, něco jako "Jak najít sám sebe". A i když nám nepřálo počasí, hra neztratila svoji atmosféru.

5. Den

Než jsme se nadáli, už tu byl poslední den, který byl pojatý odpočinkověji. Navštívili jsme zdejší jeskyni, kde jsme hledali netopýry. Spočítali jsme několik netopýrů a užili jsme si možnosti navštívit jinak veřejnosti nepřístupnou jeskyni. Byla velmi velká, krásná, odnesli jsme si odtud úžasný zážitek. Potom, abychom také přispěli rukou k dílu, jsme pomohli uklidit a vyčistit jeskyně a posbírat odpadky v jejich okolí.

Tento pobyt se nám všem velmi líbil. Skauti, kteří nám vytvářeli program, byli milí a velmi ochotní. Jak ubytování, tak i jídlo bylo velmi dobré. Všichni jsme se víc spřátelili. Celé toto místo i okolí Kaprálova mlýna je velmi kouzelné. A dovolíme si za celou třídu říct, že bychom Kaprálov mlýn rádi navštívili znovu.

Anna Deuserová a Denisa Machalová

Exkurze do světa rostlin a barev

Dne 5. května 2016 se třídy celého prvního ročníku společně zúčastnily výletu do Botanické zahrady Přírodovědné fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Měli jsme tak jedinečnou možnost nahlédnout do tajemného světa rostlin a trochu odkrýt roušku naší fantazie či domněnek a nahradit ji fakty a čichovými či zrakovými vjemy.

Celý den nás provázelo krásné slunečné počasí, které i přes okolní ruch města, navozovalo atmosféru klidu a míru celé zahrady. Během dne jsme získali dva barevné pracovní listy, do kterých jsme postupně zaznamenávali nabyté informace. Měli jsme možnost si obrovské množství různorodě barevných a velkých rostlin celé zahrady nejen prohlédnout, ale i k nim přivonět nebo dokonce utrhnout. Na prvotní zkoumání na vlastní pěst a vyplňování červeného pracovního listu, kdy jsme si každý mohli projít celý venkovní areál, jsme plynule navázali modrým pracovním listem. Tentokrát už s osobitým výkladem paní průvodkyně uvnitř několika skleníků, obsahujících rozličné typy flóry. Mohli jsme tak nejen nasát jejich vůni, či polaskat jejich květy, ale i okusit klima, ve kterém rostliny žijí, které je často velice odlišné od našeho.

Renáta Zmidlochová

Prodaný smích

Dne 18. 5. 2016 měli žáci naší školy možnost jet na představení Prodaný smích. Tuto hru nastudovali herci Městského divadla v Brně podle stejnojmenné dětské knihy od německého spisovatele Jamese Krüsse.

Příběh vypráví o patnáctiletém chlapci Timmovi Thalerovi. Timovi zemře otec a jeho život se od základu změní, musí se postarat o rodinu a platit nesplacené dluhy po otci. Proto se upíše ďáblu v podobě záhadného barona Tretsche. Výměnou za možnost vyhrát každou sázku na světě mu prodá nádherně zvonivý smích. Brzy se stane nejbohatším člověkem na světě, avšak šťastný není. Pochopí, že jeho smích byl nad veškeré zlato. Rozhodne se svůj smích získat zpět. A tak začíná velké dobrodružství...

Zhodnocení: Celé představení se velmi povedlo a to jak po stránce herecké, tak hudební. Přišlo nám, že Jan Brožek má v roli Timma Thalera trochu slabší začátek, ale po prvních dvou písních překonal počáteční nejistotu a herec spolehlivě zpívá i hraje. Celkový dojem z představení skvěle potrhovaly kulisy, které se se tvůrci rozhodli pojmout ve stylu stavebnice Merkur. Role hercům skvěle sedly. Muzikál byl prostě skvělý a vůbec by nám nevadilo vidět ho znovu.

Kateřina Studničná a Adéla Metelková

Markéta Kavková

Studenti našeho gymnázia se aktivně účastní různých olympiád. Máme již mnoho úspěchů. Málodky se ale stává, že by byl nějaký student nebo studentka úspěšný ve více druhů olympiád. Ale jak se říká, výjimka potvrzuje pravidlo. Studentka KA, Markéta Kavková se nejen že účastní každé druhé olympiády na škole, ale zvládá objíždění soutěží se ZUŠ po kraji, stejně tak úspěšně jako na gymplu. A tak jsme s ní udělaly rozhovor.

Tak pro začátek, kolika olympiád ses už zúčastnila?

Počítají se klokani jako olympiáda?

Jo, počítají.

No tak: čeština, dějepis, občanka, matika, recitace, klokan, němčina...

A co považuješ za svůj největší úspěch?

Musí to být ve škole? (smích)

Jo, nečekaně (smích).

No, čeština mě hodně překvapila, myslela jsem, že já jsem na češtinu ten nejhorší člověk a pak tenhle úspěch

A mimo školu? Jak jsi chtěla říct?

Loňské 3. místo v kraji s flétnou.

A připravuješ se nějak na olympiády?

Jak na kterou (smích). Nejvíce asi na ten dějepis, ten byl nejnáročnější, ale letos bylo dobré téma.

A pomáhá Ti někdo s přípravou?

Ne (smích). Většinou to zvládám sama.

A jaké byla tvá umístění třeba v tom dějepise a češtině?

Stačí okresnit? V češtině 1. a v dějepise 3.

A dostala jsi nějaké odměny? Něco co ostatní může motivovat, aby to šli taky zkusit?

Tak vydělala jsem si něco okolo dvou tisíc a dostala jsem 2 knížky.

Tak moc děkujeme za rozhovor a přejeme spoustu dalších úspěchů.

Marie Orálková a Zuzana Pirklová

Veličenstvo kniha

Chtěli byste někdy vydat vlastní knihu? My jsme si díky soutěži Veličenstvo kniha mohly svou vlastní knížku napsat a vyrobit. Nebylo to ale úplně jednoduché. Kromě vlastního příběhu se v soutěži hodnotila především originalita, kreativní zpracování a využití recyklovaných a přírodních materiálů.

Naše knížka se vlastně knize, jakou všichni známe, vůbec nepodobala. Byla to jen obyčejná láhev, ale skrývala v sobě příběh dívky a chlapce, kteří si spolu dopisovali po vodě. Náš výtvar nakonec zaujal členy poroty natolik, že nás pozvali na vyhlašování a předávání cen. V pondělí 9. května 2016 jsme vyrazily společně s paní učitelkou Plevovou do brněnského Ekocentra, kde jsme převzaly ocenění za krásné 2. místo. Domů jsme kromě diplomu přivezly i dvě zajímavé knížky a spoustu zážitků.

Barbora Kroutílková, Tereza Vidlářová, Bibiána Baziľak a Monika Kasperová

Kniha:

Vlastně ani nevím, co si od tohoto slibuju. Už nevím, co bych jinýho udělal, abych tady neumřel nudou. Naši chtějí pořád hrát nějaký hry, ale na tohle já nemám náladu. To radši prosedím celou dovolenou u tohoto jezera a budu pozorovat ptáky na obloze.

Fakt je to otrava. Nechtěl jsem s nimi sem jezdit. Teď jsem měl být u Davida a hrát na xboxu. Místo toho musím tvrdnout tady. Připadám si dost bezmocně. Myslím, že to se dá poznat i podle toho, že teď píšu dopis pro nikoho.

Asi ten vzkaz vložím do láhve a pustím na tohle jezero. Stejně se mu nic nestane. Buď skončí na dně jezera, nebo někde v odpadkovém koši. Takhle je aspoň vidět, že moje aktuální zoufalství je a bude věčné.

Ahoj, tady nikdo!

Normálně na dopisy neodepisuju, přijde mi to strašně trapný, když si v dnešní době můžu psát přes internet. Ale ty vypadáš celkem zoufale a možná je mi tě i maličko líto.

Proč jsi to neřekl rodičům, že s nimi nechceš jet? Bylo by to rozhodně mnohem jednodušší. A když už teda tvrdneš u jezera, proč si nepůjčíš loďku? Je tu mnoho krásných zákoutí, kam se můžeš vydat. Možná bych tě mohla zachránit, ale to bys musel napsat něco o sobě, ať vím, jestli za to stojíš.

Tak čau, zoufalče ☺

Proč bych měl někomu psát něco o sobě, když ani nevím, kdo jsi? Ještě si mě najdeš a někde v keři podřízneš. Na to rovnou zapomeň. Zas tak moc lidem opravdu nedůvěřuju.

A proč to neřeknu rodičům? Stejně by mě neposlouchali a mleli si svoje. Nejradši by mě měli furt u sebe, abych vůbec nikam nechodil.

Loďku si rozhodně půjčovat nebudu, neumím plavat. Na tohle mám svůj život ještě rád. Zas tak zoufalej, abych se jel utopi, fakt nejsem.

Když jsi tak odvázná, tak mi o sobě něco napiš ty, když jsem ten zoufalec.

No to si děláš srandu, bojíš se napsat do dopisu něco o sobě? Vždyť ani nevím, jak vypadáš. Já se na rozdíl od tebe nebojím napsat něco o sobě.

Svoje jméno ti říkat nebudu, stejně mi všichni říkají jen T... Jak už jsi sám poznal, jsem odvážná a nemám ráda, když se někdo nechá porazit svým strachem. Bydlím s rodiči u jezera v jediném červeném domku široko daleko, mám svou vlastní loďku a na vodě bych mohla trávit čas pořád – což mi připomíná, že ty neumíš plavat. To zní jako výzva... JÁ TĚ TO NAUČÍM! (ale až mi napíšeš něco o sobě).

To, že jsi odvážná, jsem poznal už jenom podle toho, že si odepsala na nějaký cár papíru v lahvi.

Já takový rozhodně nejsem, spíš mám ze všeho obavy. Raději dělám to, co se mi řekne, než aby byl z toho průšvih. A s tím plaváním... beztak by si mě nechala utopit. Proč by ti mělo záležet na tom, abys naučila někoho plavat?

Navíc by mě moji rodiče určitě nepustili. Jen to, abych mohl chodit k jezeru, jim dělalo problém. Mají o mě až moc velký strach a chtějí mě mít prostě 24 hodin pod dozorem.

A říká ti něco slovo útek? Věřím, že v sobě máš taky trochu odvahy, jinak bys neposlal dopis v lahvi. Tak pojď zkusit být trošku odvážnější, půjčit si loďku a doplout na ostrůvek uprostřed jezera. Nezapomej ti to víc jak 15 minut a já tě tam budu čekat. Doufám, že tvoje druhé jméno není nešika a nějakou náhodou se s loďkou nepřevrátíš, to bych tě asi nestihla zachránit.

Ale nee, nebudu tě strašit. Prostě pojď dokázat mně a hlavně sobě, že nejsi žádné strašpytel a dokážeš se postavit svému strachu, rodičům a hlavně... o prázdninách bys měl zažít nějaké dobrodružství, a ne jen celé dny sedět na břehu a nic nedělat.

Takže – zítra se sejdeme na ostrůvku, třeba ve 3?

Budu čekat...

Utéct? Zbláznila ses? Víím, jaký ostrůvek myslíš, jednou při procházce s našima jsem si ho všiml. Já nevím, jestli tohle dokážu, fakt na tohle nejsem stavěný. Nemůžu se přece jen tak sbalit, říct rodičům, že se vrátím za pár hodin, protože jedu za nějakou neznámou holkou.

Nebo víš co? Já to nějak zkusím.

Říkáš ve 3 tam jo? Doufej, že se tam potkáme.

Děláš si ze mě srandu? Utopil ses, uneslo tě něco cestou, nebo proč jsi nepřijel? Čekala jsem tam hodinu. HODINU! A měla jsem o tebe strach.

Seš pro mě od teď zbabělec a nepočítej s tím, že si to u mě nějak snadno vyžehlíš. Co se to s tebou děje? To jsi opravdu takový strašák do zelí, že se bojíš půjčit si loďku a plout několik metrů?

Jsem naštvaná.

Nesebral jsem tolik odvahy, omlouvám se. Nechci to ale takhle nechat.

Chci tě poznat, ale mezi námi stojí obří louže.

Víš co? Končím. Končím s tím pitomým strachem z vody a plavání. Dojdu si pro nejbližší loďku a zapluju za přímo za tebou. Věř mi, že to tentokrát udělám. Už nechci být ten zbabělec, co se všeho bojí.

Pokud mi věříš a nechceš, aby to celé naše dopisování skončilo takhle, buď ve 4 na břehu jezera před vaším domem.

Budu čekat a doufat.

Okénko poezie

Utichly zvony kostelní

Utichly zvony kostelní
Zbyl jenom žal.
Nikdo nejde ke mši nedělní,
Už všechno nám vzal.

Již naše země není naší,
Už nevlastníme vůbec nic.
Srovnejte nás s malou myší
Už stejně nikdo není víc.

Už skomírá nám naše vůle,
Už skomírá náš hrdý lid.
Jsme jen lesní včely v úle,
Čech-jak za války Žid.

Jen pár lidí má se lépe,
Jen pár lidí může žít,
Jen pár lidí silou tepe
A může se dobře mít.

A právě tito "lepší lidé"
Řídí toto bezpráví.
Pak půjdou dál, a co tu zbyde?
Všichni se tu zadávají.

Kde je naše hora Blaník?
Kde v ní skrytí rytíři?
Budu jenom jejich leník,
Když českou zem rozvíří.

Kde je patron české země?
Kde je Václav s orlicí?
Kdy zas přijdou? Ptám se němě,
Slza stéká po líci.

Nikdo nejde ku pomoci,
Odvrací se všichni pryč.
Utíká nám noc po noci
A v ní českou vlajku vztyč.

Bezmocná je moje vlast,
Když je zevnitř ničena.
Musíme se strachy třást,
Svoboda je vzdálena.

Však nebude to trvat na vždy,
Jednou přijde boží trest.
Pak už bude doopravdy
Býti Čechem velká čest.

Hvězdy

Dnes chci hvězdy viděti,
Přání vroucné poslat jim,
Pod kupolí seděti,
Aby zakrýval mně stín.

Noc je temná, vítr fičí,
Hvězdy vidět nebyly.
A to mě vlastně nejvíc ničí.
Mě kapky deště ztropily.

Neutíkám pod střechu,
Neschovám se za stěny.
Sedím na židli z mechu,
Objímám se koleno.

Nejen déšť se vpíjí v zemi
I mé slzy přežily.
A to všechno stalo se mi,
Protože hvězdy vidět nebyly.

Zuzana Klusalová

Sherlock

„Jsem detektivní poradce. Jediný na světě. Můj vlastní nápad.“

Zkuste si představit, že legendární detektiv Sherlock Holmes cestuje časem, až se dostane do naší doby. Jak by asi takový Sherlock Holmes 21. století vypadal? Britská dvojice scénáristů Mark Gatiss a Steven Moffat se touto myšlenkou patřičně zabývali a jak je vidno, mají o tom zcela jasnou představu. Britské série se zvučným, legendárním názvem Sherlock už nějakou tu dobu představují jeden z nejsledovanějších seriálů nejen ve Spojeném království, ale rychlostí blesku vyrazily do celého světa, který si rychle podmanily. Avšak nepředbíhejme a pojďme si tento novodobý fenomén napřed lépe představit.

Pokud čekáte, že uvidíte dlouhou dýmku, ze které se nerušeně vznášejí obláčky kouře či velkou nepostradatelnou lupu, jste na omylu. Novodobý **Sherlock** v podání **Benedicta Cumberbathe** vyměnil dýmku za nikotinové náplasti, které užívá rovnou po třech, aby zabránil jak závislosti na cigaretách, tak zbytečnému spánku či únavě a obří nepřehlédnutelnou lupu za šikovnou malou kapesní. Jeho nadmíru zvláštní charakter ve spojení s neuvěřitelnými pozorovacími schopnostmi tvoří kombinaci natolik silnou, aby dala zabrat nejen **Detektivu Inspektorovi Lestradeovi (Rupert Graves)**, který k Sherlockovi poměrně často chodí pro radu, ale i celému místnímu policejnímu sboru. Sherlock sám sebe označuje jako „vysoce funkčního sociopata“, což znamená, že jediným pohledem dokáže zjistit tolik informací, kolik by normální člověk nestihl vstřebat za hodiny zkoumání. Právě tímto při jejich prvním setkání nemálo šokuje a zároveň ohromí i **Johna Watsona (Martin Freeman)**. „*Poznám vojenskou kariéru z tvého obličej a nohy a alkoholismus tvého bratra z tvého mobilního telefonu.*“ Pro vojenského doktora, který se nedávno vrátil z mise v Afghánistánu a snaží se nalézt nový život obohacený řádnou porcí dobrodružství, byl tento spolubydlící jako stvořený. Jen co se přistěhoval do 221B Baker Street, jeho život získal nový vzrušující spád. Spolu se Sherlockem vytvořili nerozlučnou dvojku, která potírala zločiny a vyšetřovala zapeklité případy a vraždy všude, kde se dalo. Za zmínku nepochybně stojí Johnův blog, který je na základě seriálu skutečně uveřejněn na internetu, a tak má každý možnost si přečíst záznamy všech zajímavých případů. Podobně jsou na tom i Sherlockovy webové stránky, na kterých je publikována jeho tvorba spolu s komentáři postav seriálu a možnostmi vyzkoušení nějaké té detektivní práce.

Co se týče děje seriálu, je vytvořen na základě předlohy sira Arthura Conana Doylea, takže se zde můžeme setkat například s obávaným psem baskervilleským, Sherlockovým úhlavním nepřítelem **Moriartym (Andrew Scott)** či s jedinou ženou, ke které kdy Sherlock Holmes projevil jakékoli city, **Irene Adlerovou (Lara Pulver)**. Nechybí samozřejmě ani rušný každodenní duch ulic Londýna a nezapomenutelná atmosféra spojená s nekončící honbou za spravedlností a dobrodružstvím.

První sérii s pilotním dílem Studie v růžové (originál Studie v šarlatové) odvysílala britská BBC One v roce 2010, v následujících třech letech se k ní připojily ještě další dvě série. Ty mají dle tvůrců v blízké době doplnit ještě série další, takže je rozhodně na co se těšit. Novodobý Sherlock Holmes se těší oblibě diváků po celém světě, na čemž má podíl jak skvělé herecké obsazení, tak zpracování a propracovaný děj každého jednotlivého dílu. Už kvůli myšlence přesunutí Sherlocka Holmese do dnešní doby seriál rozhodně stojí za zhlédnutí, a pokud jste příznivci detektivních příběhů plných zapeklitých zločinů a téměř nerozluštitelných záhad, je tento seriál určen právě pro vás.

Veronika Lusková

Simulace stáří

Dne 16. 5. se na naší škole konala přednáška „Simulace stáří“, která upozorňovala na problematiku špatného životního stylu většiny lidí a s tím související nemoci projevující se především v pokročilejším věku. Přednášky se zúčastnila i naše třída.

Celou přednášku měl na starosti Mgr. Pavel Kellner z Kliniky interní, geriatry a praktického lékařství LF Masarykovy univerzity v Brně. Úvodem nám s pomocí všelijakých grafů přiblížil mnoho zajímavých informací: úmrtnost mužů a žen v Evropě, celkový počet seniorů v Evropě, počet seniorů závislých na lékařské péči, vrůstající věk předpokládaného úmrtí (s tím související nebezpečí stárnutí populace) a spoustu dalších údajů.

Dále jsme se dozvěděli, že většina nepříjemných nemocí, kterými starší lidé trpí, má původ ve špatném životním stylu a – co všechny velice překvapilo – že spousta těchto nemocí se začíná rozvíjet už v našem věku. Po tomto nečekaném zjištění přišlo mírné uklidnění v podobě velkého množství rad, jak se případným nemocem vyvarovat. V hlavní řadě to byl samozřejmě životní styl: zdravé a vyvážené jídlo, dostatek pravidelného pohybu, častý pobyt na slunci a na čerstvém vzduchu,...

Vrcholem celé přednášky byla možnost vyzkoušet si, jaké to vlastně je být „starý“. K tomu sloužily sady speciálních brýlí, vest a různých závaží, které měly simulovat nepříjemnosti způsobené věkem - změny v kostech, svalech, zraku a sluchu.

Přednáška se, myslím, všem zúčastněným líbila. Dokázala nás přimět zamyslet se nad sebou, svým životním stylem a především brát ohled na starší lidi a jejich zdravotní stav.

Markéta Kavková

Zaklínač 3: O víně a krvi

O Víně a Krví je druhé rozšíření po perfektním Srdci z kamene a jeho dohrání nabídne jednou tolik času. Přestože se jedná pouze o rozšíření, O víně a krvi nabídne více než 20 hodin hraní. Nové úkoly, zbraně, monstra a vybavení, to vše vás čeká. Navštívíte novou lokaci, která se bude dost lišit od těch ze základní hry. Toussaint je malé knížectví, které nezasáhla válka. Vypadá skoro jako pohádková lokace. Skoro. Jestli jste četli původní knížky o Zaklínači od Andrzeje Sapkowského, určitě už název Toussaint dobře znáte.

Můžete se těšit na spoustu vesnic a vinic plných sklepů vína a potvor číhajících jen a jen na vás. I když se zdá Toussaint jako pohodové místo na přečkání léta, opak je pravdou. Setkáte se tu s novými i vám dobře známými postavami. Vše je tu nóbl, od architektury přes oděvy a stravu až po jazyk. Toussaintští mluví vlastním specifickým přízvukem. Za uvolněnou atmosférou a vyznáváním rytířských tradic se skrývá krvavé tajemství, které budete postupem času odhalovat.

Co původně vypadá jako obyčejná zaklínačská zakázka, se postupem času mění v zajímavou dějovou zápletku, točící se kolem upírů s lidskými city. Příběh umí překvapovat, zavede vás do nečekaně fantastických míst. Hlavní dějová linka je zkrátka i hlavním tahem celého datadisku. Pokud byste se rozhodli sledovat pouze hlavní dějovou linku, více než polovinu času strávíte v cut-scénách a rozhovorech. Což nemusí být na škodu. Tvůrci mají co říct, pečlivě váží slova, každý dialog tu má své místo a nikdo vás neobtěžuje zbytečnými patetickými bláboly.

Samozřejmě je tu i spousta vedlejších úkolů, které jsou mnohdy lepší, než hlavní příběhy v jiných hrách. Nemůže zde chybět ani příběh slepě zamilovaného rytíře, usilujícího o pozornost své paní na rytířském turnaji. Někdy se tu dokonce skvěle pobavíte. Například jeden úkol se odehrává v bance, kde si vás úřednice přehazují, posílají vás od okénka k okénku a vyžadují po vás jeden nesmyslný formulář za druhým.

O víně a krvi má i pozitivní vliv na celou základní hru Zaklínač 3. Jako hlavní vývojáři upravili uživatelské rozhraní a přidali řadu příjemných drobností. Při vyrábění zaklínačského náradí u kovářů si můžete chybějící suroviny ihned koupit, aniž byste museli listovat v menu. Při sbírání knížek si je můžete rovnou přečíst bez nutnosti otevírat inventář. Při brouzdání po mapě můžete umisťovat vlastní značky... Maličkosti, avšak v součtu výrazně zpříjemňují celkový dojem.

Finální rozšíření pro třetího Zaklínače je důstojným rozloučením s Geralem, s jeho fantasy světem a všemi jeho hrdiny. Je to hravé sbohem, ale také odkaz na to, díky čemu je tahle série tak skvělá. Do světa hry Zaklínač přináší nový pohled, přičemž si zachovává věrnost drsné hratelnosti středověkého hrdiny. Je to dojemná, a přesto veselá pohádka.

Hodnocení: 10/10

Martina Dufková

